

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 99. — STEV. 99.

NEW YORK, MONDAY, APRIL 29, 1935. — PONEDELJEK, 29. APRILA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

NEMCIJA KORAKA SVOJO POT IN SE OBOROŽUJE

NA IZREDNI KABINETNI SEJI BO ANGLEŠKA VLADA DOLOČILA SVOJO POLITIKO ZA BODOČNOST

Nemčija je pred šestimi meseci naročila 12 submarinov. — Angleški mornariški atašej potrjuje vest o oboroževanju na morju. — Anglija ne bo vbodoče tako popustljiva kot je bila doslej.

LONDON, Anglija, 28. aprila. — Angleška vlada je zelo razburjena, ko je bila uradno obveščena, da Nemčija ne namerava samo zgraditi 12 submarinov, temveč da jih je že naročila že pred šestimi meseci in da jih sedaj že sestavljajo.

To dejstvo je sporočil v London angleški mornariški atašej v Berlinu, ki je naznanil, da so bili načrti za submarine izdelani v septembru, da so jih pričeli izdelovati okoli Božiča in da je vlada pred dvema tednoma naročila, da se sestavijo. Podmorske čolne grade v ladjedelnici v Elbingu v Vzhodni Prusiji.

Nemški zunanji in mornariški urad sta to vest takoj zanikala, toda, ker je to zanikanje prišlo od neznane osebe, angleška vlada ne verjame.

To obvestilo je angleška vlada sprejela tako resno, da je bila za pondeljek sklicana izvanredna kabinetska seja, kakor je bila tudi sklicana, ko je Hitler objavil odredbo za obvezno vojaško službo. Vsled tega bo mornariška konferenca med Anglijo in Nemčijo, ki je bila določena za prihodnji mesec, najbrže preklicana.

Anglija ne bo dovolila, da bi Nemčija gradila submarine, ker se spominja kako uspešna je bila Nemčija s svojimi submarini v svetovni vojni. V treh točkah versailleske mirovne pogodbe je Nemčiji prepovedano imeti sploh kak podmorski čoln. Po svojem obisku v Berlinu je zunanji minister Sir John Simon pokazal dobro voljo proti Nemčiji, ko je Hitlerju, ki je zahteval za Nemčijo 35 odstotkov angleške pomorske sile, svetoval, da pošlje v London mornariške izvedence, da razpravljajo o tem z angleško admiraliteto.

V sedanjem slučaju Anglija ne bo več tako popustljiva, kajti Nemčija se hoče tudi na morju ravnati tako oborožiti, kot se je oborožila na suhem in v zraku.

Najbolj se razburja angleško vlado, ker Hitler Sir Simonu ni omenil, da bo Nemčija gradila podmorske čolne, temveč je samo v splošnem zahteval pravico, da ima Nemčija vsa ona orožja, kot jih imajo zavezniške države.

Mornariški krogi so že pred meseci bili prepričani, da bo Nemčija pričela graditi podmorske čolne, ker so bili pozvani bivši mornariški častniki, da se zgledajo pri admiraliteti. V London je prišlo tudi poročilo, da je bila zopet odprta mornariška šola v Kielu, ki je bila zaprta od časa premirja.

Nemčija ima najbrže namen te podmorske čolne porabiti za vežbanje moštva, ki bo poveljevalo bodočim podmorskim čolnom, ki bodo vozili daleč v Atlantik. Pa tudi sedanji submarini po 250 ton so nevarni, ker so sposobni za službo daleč od nemškega obrežja.

Med svetovno vojno je imela Nemčija veliko brodovje submarinov po 168 do 260 ton in so potopili veliko število zavezniških ladij. Submarini po 168 ton so mogli voziti na razdaljo 900 milj, submarini po 260 ton pa na razdaljo 5700 milj ter so včasih ostali na morju po več tednov, predno so se vrnili v svoje пристanišče.

Vsaka vest o nemškem oboroževanju zelo razburja Anglijo, vsled česar bo parlament v četrtek razpravljati o tem, kako se mora Anglija pripraviti za obrambo, zlasti pa na morju.

Predsednik se je zavzel za socialni program

ARETACIJE MENIHOV V NEMČIJI

Obdolženi so kršitve postavbe glede tujega denarja. — Pričetek protikrščanske gonje.

Berlin, Nemčija, 28. aprila. Veliko število nun in menihov 54 različnih redov je bilo aretiranih, ker so se pregrešili proti postavi glede izmenjave tujega denarja. Aretacije so prišle ob istem času, ko so nasprotniki vere po celi Nemčiji pričeli veliko gonjo proti krščanski veri. Posebno važno je bilo zborovanje v petek zvečer v veliki dvorani Sport Palast, kjer je Jacob Wilhelm Hauser izjavil, da krščanstvo ni prava vera za Nemce.

Protestantski krogi že govorijo, da bodo morali nemški verniki posnemati prve kristjane v Rimu, ko so se udeleževali verskih obredov v katakombah.

Medtem ko protestantski konfesionalni sinod pravi, da se nahaja 33 pastorejv v koncentracijskih taborih ali pa v ječah, zagotavljajo uradni viri, da so naziji izvršili preiskavo v 54 katoliških moških in ženskih samostanih.

Katoliški krogi trdijo, da so nekatere nune že zaprte po pet let in niti ne vedo, kdo je Hitler in da nimajo niti najmanjšega pojma o devizah in o postavi glede izmenjave denarja.

Postava o devizah prepoveduje nesti ali poslati iz države nemški denar brez vladnega dovoljenja. Katoliški duhovniki pa so zavzeli stališče, da pošiljanje denarja za misijone in druge verske namene ni kršenje tozadevne postavbe.

Na zborovanju v Sport Palast sta nastopila proti krščanski veri profesor Hauser in grof Ernst Reventlow. Hauser je rekel, da krščanstvo ni prava vera za Nemce in da se je Bog razodel Nemčiji po Hitlerju. Grof Reventlow je rekel, da je v Nemčiji treba odpraviti krščanstvo in da cerkev stalno izgublja tla pod seboj.

PEŠČENI VIHARJI V KANSAS

Garden City, Kansas, 26. apr. V zapadnem delu države Kansas so danes zopet divjali peščeni viharji ter dospeli prav do Kansas Cityja.

Rdeči križ poroča, da se je število smrtnih slučajev vsled vihanega prahu znatno povečalo.

NUNE BODO SKRBELE ZA PETORČKE

North Bay, Ont., 27. aprila. Sodnik Valin je kot varuh P. Dionovih petorčkov odredil, da bodo otroci dne 1. junija poverjeni oskrbi usmiljenih sester v Pembroke škofiji. Do onega časa jih bodo negovale strežnice Rdečega Križa.

FRANC.-RUSKA POGAJANJA SO SE OBNOVILA

Laval in poslanik Potemkin sta pričela pogajanja. — Potemkin je prejel iz Moskve nova navodila.

Paris, Francija, 28. aprila. Med zunanjim ministrom Lavalom in sovjetskim poslanikom Potemkinom so se pričela nova pogajanja za francosko-rusko vojaško zvezo. Pogajanja se vrše v prijateljskem duhu, toda oba državnika se še nista zedinila glede besedila pogodbe.

Poslanik Vladimir Potemkin je dopoldne brzojavil v Moskvo po nova navodila in ko jih je popoldne prejel, je imel dve in pol ure dolgo konferenco z zunanjim ministrom Lavalom. Po konferenci sta ona izjavila, da so bila pogajanja zadovoljiva.

Poslanik Potemkin je nato zopet brzojavil v Moskvo po nova navodila ter bo zopet razpravljati z Lavalom. Do končnega sporazuma pa najbrže ne bo prišlo pred sejo ministrskega sveta v torek. V sredo pa bo najbrže pogodba pripravljena in prihodnji teden bo Laval v Moskvi pogodbo podpisal.

Rim, Italija, 28. aprila. — Diplomati se pripravljajo na podonavsko konferenco 3. junija.

Ministr. predsednik Mussolini je uverjen, da bo konferenca imela zaželjeni uspeh in upa, da bodo rešene naslednje zadeve:

1. Neodvisnost Avstrije.
2. Med balkanskimi državami bo sklenjenih več nenapadalnih pogodb in pogodb za medsebojno pomoč.
3. Odločitev glede prošnje Avstrije, Madžarske in Bolgarske za prejembo pogodbe, ki omejuje oborožitev teh držav.

STAVKARJI SO ZAVRNILI KOMPROMIS

Toledo, Ohio, 27. aprila. — Stavkujoči delavci tukajšnje podružnice Chevrolet Motor Company so odločno odklonili petodstotno povišanje plač in druge kompromisne predloge, ki jih je stavila družba.

Memorial Hall je bila polna stavkarjev. Francis J. Dillon, organizator Ameriške Delavske Federacije je čital kompromisne predloge ter za vsakim vprašal:

- Ali sprejmete ta predlog?
- Ne! — je zanonelo po dvorani.

KANG TEH ODPOTOVAL Z JAPONSKE

Kobe, Japonska, 26. aprila. Mančukanski cesar Kang Teh se je poslovil od cesarja Hirohito ter se je odpeljal v svojo deželo z japonsko bojno ladjo "Hiyei".

MEHIKA JE ZAPLENILA SREBRNI DENAR

Podraženje srebra v Zdr. državah ogroža mehiški peso. — Predsednik je zprl vse banke.

Mexico City, Mehika, 28. apr. Mehška vlada je vzela iz prometa ves srebrni denar, da odvrne finančno krizo, ker je predsednik Roosevelt zvišal ceno srebra.

Vlada je vpeljala samo papirnati in bakren denar. Postavila bo srebrno rezervo za pokritje papirnatega denarja. Izvoz srebra in srebrnega denarja je prepovedan.

V soboto so bile zaprte vse banke po celi deželi in vlada izdeluje načrt za bodočo politiko.

Namestnik finančnega ministra Bassoisa, Roberto Lopez, se je z aeroplanom odpeljal v Washington v spremstvu ameriškega trgovskega atašaja Thomasa H. Locketta, da se posvetuje z ameriškim zakladniškim uradom glede finančne krize.

V mednarodni trgovini je nastal nenavaden položaj, ker je z zvišanjem cene srebra v Združenih državah tudi mehiški peso dobil višjo vrednost.

Ker so Združene države po zvišanju ceni pričele kupovati srebro, se je tudi zvišala vrednost peseta in naravna posledica je, da Mehika ne bo mogla prodajati svojega blaga Združenim državam, ker bi bilo predrago v ameriških dolarjih.

Oškodovana bi bila tudi trgovina z domačimi izdelki, ker bi bilo ameriško blago cenejše, kot pa domače. Tudi turistiški promet bi trpel velike škodo, ker bi bile cene za ameriške turiste previsoke.

Mehška vlada ni na jasnem, kaj namerava predsednik Roosevelt, ko je zvišal ceno srebra, ki ga sedaj ameriška vlada z mrzlično naglico kupuje.

V petek zvečer je bila sklicana kabinetska seja in predsednik Lazaro Cardenas, ki je bil na potovanju po deželi, je bil naglo pozvan v glavno mesto.

Na kabinetski seji so bili sprejeti naslednji sklepi:

1. Vse banke morajo biti zaprte.
2. Državna banka bo izdala bankovce po en peso, medtem ko je bil do sedaj najmanjši papirnati denar po 5 pesov.
3. Papirnati denar je edino veljaven.
4. Izdan bo bakren denar po en, dva pet, deset in dvajset centavos.
5. Ves srebrni denar bo potegnen iz prometa ter bo naložen v državni banki za pokritje papirnatega denarja.
6. Srebrni denar do 20 pesov bo veljaven 30 dni.
7. Vsi javni uradi bodo pobirali srebrni denar in ga izročili državnim banki, ki jim bo v

PRI RELIEFU NE BO SMELA ICRATI POLITIKA NOBENE VLOGE

WASHINGTON, D. C., 28. aprila. — Danes je govoril po radio predsenik Roosevelt ter povedal ameriškem narodu, da zakonodaja "new deala" ni slučajno sestavljena pač pa tvori v zvezi z drugimi predlogi nedeljivo celoto. Program za dobavo dela, v čigar svrhu je dovolil kongres štiri tisoč milijonov dolarjev, je le en člen v skupnem programu za socialno zavarovanje.

POPLAVE NA KITAJSKEM

Rumena reka je preplavila obsežne pokrajine. Ob Jangce reki vlada velika lakota.

Sanghaj, Kitajska, 28. aprila. — Kitajsko sta ob istem času zadeli dve veliki nesreči: povenjen Rmene reke, kjer je prizadetih 10,000,000 prebivalcev, in lakota ob Jance reki, kjer strada okoli 12,000,000 ljudi.

Rmena reka je preplavila nad 1000 kvadratnih milj zemlje v provinci Hopei, Honan in Santung. Vsled tega je izgubilo nad 250,000 prebivalcev svoje domove in se nahajajo v veliki bedi. Prva vrsta naplavi je porušena in ako druga vrsta ne vzdrži vode, bo prišla nad deželo še večja katastrofa.

Vsako pomlad, ko se staja sneg, prestopi Rmena reka svoje bregove in oblasti se boje, da bo reka letos zopet preplavila svoj tok. Prebivalstvo se zaveda preteče nevarnosti, toda se zadrži brezbržno in samo čaka, kaj bo prinesel prihodnji dan, zatekajoč se za pomoč k bogovom, od katerih upa, da bodo potolažili jezo močnejše reke.

Vsled velike suše lanskega leta in poznejših povenjen vlada ob reki Jangce veliko pomanjkanje. 12,000,000 ljudi v Hunan provinci trpi veliko lakoto, četudi je v normalnih časih ta pokrajina najbolj obdelana in rodovitna v celi Kitajski.

V Nankingu, ki je samo 180 milj od Sanghaja, živi več tisoč kmetov od državnih podpor. V Parčanu je pomrlo že več sto prebivalcev.

6000 MILJ STA PREKORAKALA

Leningrad, Sovjetska Unija, 28. aprila. — Šest rekrutov rdeče armade se je v polni vojni opremi peš odpravilo proti Kabarovsku. Razdalja znaša šest tisoč milj. Pot upajo premeriti v 140 dneh.

zameno izplačala papirnat denar.

8. Vsak izvoz srebra iz dežele je prepovedan.

Pri porabi te ogromne vsote bo treba vpoštovati sledeče:

Vsi naerti morajo biti dobičkanosni; pretežen del skupne vsote bo izdan za plače delavcem; po preteku gotove dobe bodo vladni vsi stroški povrnjeni; denar, ki je določen za izvedbo tega ali onega načrta, bo izdan tekom prihodnjega fiskalnega leta;

zaposleni bodo v prvi vrsti moški in ženske, ki dobivajo sedaj relief.

Takoj v začetku svojega govora je poudaril predsednik, da govori in dela kot zastopnik vsega ameriškega naroda, ne pa kot zastopnik kakšne stranke ali skupine.

Pri uporabi denarja ne bo igrala politika nobene vloge. Noben del dežele ne bo imel prednosti pred drugim, nobena stranka ne bo deležna prednostnega stališča.

Tekom vsega svojega govora ni predsednik niti z besedo omenil Johnsona, Coughlina in Longa ter drugih, ki skušajo s temi ali onimi sredstvi izboljšati ameriško gospodarstvo.

Nekateri pripisujejo precejšnjo važnost dejstvu, da je bil včeraj popoldne v Beli hiši profesor Raunond Moley, bivši član predsednikovega "možganskega trupa".

Če je njegova navzočnost kaj vplivala na predsednikova izvajanja, se ni dalo dognati.

VOLITVE V JUGOSLAVIJI

Beograd, Jugoslavija, 28. aprila. — V nedeljo 5. maja bodo v Jugoslaviji prve volitve, v katerih bodo zopet vse stranke smele izvoliti v narodno zastopstvo svoje kandidate, medtem ko je bilo do sedaj dovoljeno kandidirati samo vladnim pristajalcem.

Volilci bodo po več letih prvič zopet mogli slišati govornike, ki bodo javno kritizirali vlado.

ZARADI PIJANOSTI IZKLJUČENA

Chicago, Ill., 27. aprila. — Na konferenci luteranov v državi Illinois je bilo sporočeno, da je neka cerkvena občina izključila iz svoje srede neko mlado deklico zaradi pijanosti. Ime dekleta ni bilo imenovano. Dr. Peterson je pozival navzoče k strožji disciplini in treznosti.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakner, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto vsakega na Ameriko in Kanado	Za New York na celo leto	\$7.00
En celo leto	Za pol leta	\$3.50
En pol leta	Za šest mesecev	\$3.00
En četrt leta	Za tri mesece	\$1.50

Subscription Yearly: \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov. Dopolni brez podpisa in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prostoma, da se nam tudi prejane bivališče namani, da hitreje najdemo naglovalka.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3874

POGLAVJE O VOJNI

Bedasto bi bilo trditi, da se je mogoče vojni izogniti. Vojne smujejo in vojujejo ljudje. Ako se en človek ali skupina ljudi odločili za vojno, je ni tako lahko preprečiti. Na svetu je par mož, ki imajo moč in oblast začeti vojno.

Mussolini jo lahko začne v Abesiniji, kakorhitro se mu izljubi.

Hitler jo lahko začne, ako pride do spoznanja, da mu vojna nudi več nego mir. Japonska vojaška klika jo lahko izzove z Rusijo ali pa z Združenimi državami.

V demokratskih deželah pa nima te oblasti noben posameznik oziroma skupina.

Noben francoski politik se ne more zanašati na splošno podporo, ako bi skušal poslužiti se vojne kot orodje narodne politike.

Noben angleški ali ameriški politični voditelj ne more pahniti dežele v vojno klanje.

Slično je na Holandskem, v skandinavskih deželah in v angleških dominijih.

Edinole narodi, ki jim vladajo diktatorji ali vojaške skupine, se lahko poslužijo vojne kot sredstva za doseg svojih ciljev.

Ti trije, ali štirje možje oziroma skupine lahko napravijo velike sitnosti vladam oziroma narodom, ki stremijo po miru.

Navzlic vsemu temu pa ni gotovo, če bi mogla Hitler ali pa japonski vojni urad pahniti v novo svetovno vojno narode, ki nočejo vojne.

Predno diktator razsodi, da bo zanj vojna bolj dobičkanosna nego mir, se mora prepričati, če jo bo uspešno uspeval v svoj prid.

Amerikanci diktatorjev prav posebno visoko ne cenijo, pri vsem tem jih pa ne smatrajo za norce.

Predno se bo diktator odločil za usodepni korak, bo natančno pretehtal prilike za zmago. Če bo le količkaj podvomil o uspehu, se ne bo spuščal v vojno.

Zaenkrat ne moreta niti Nemčija niti Japonska upati na zmago.

Dasi je Nemčija povečala svojo armado, ne more dosti opraviti proti Franciji, Rusiji ali Angliji. Vojna, v katero bi se Nemčija sedaj ali v bližnji bodočnosti spustila, bi pomenila zanjo samomor.

Hitler je dovolj pameten, da to sprevidi. Če bi pa le ponorel, ima razumno vodstvo "rajskovera" moč, da ga odstavi. Dobro izvežbani in profesionalni vojaki se nočejo spuščati v brezupne vojne.

Ako vse to vpoštevamo, pridemo do zaključka, da Nemčija ne bo začela vojne.

Tudi Japonski si ne bo ktrznila zaplesti se v boj z Združenimi državami ali z Rusijo. Japonski vojaški in mornariški izvedenci so visoko izobraženi možje, ki prav dobro poznajo tehniko modernega bojevanja in vedo, koliko stane.

Nobena sedanja vlada bi ne preživela vojne brez težkih posledic, ki bi bile tako uničujoče, da si jih niti predstavljati ne moremo.

Tega dejstva se vsi več ali manj zavedajo, in zato lahko rečemo, da zaenkrat ni nobene resne vojne nevarnosti.

Pesnik — milijonar.

Tudi v sovjetski Rusiji postane človek lahko milijonar, in to celo pesnik, kar gotovo niti v drugih državah ni običajen pojav. Ta sreča je doletela pesnika in dramatika Vasilija Vasiljeviča Šarkina, čigar zadnje gledališko delo "Otrok drugega očeta" je v poslednjem času šlo preko več nego tisoč odrov, samo v Moskvi ga je igralo 54 velikih, in

klubskih gledališč. Dohodki, ki so za umetnike v Rusiji neomejeni, lahko jih poljubno naložijo v državne papirje in poljubno potrošijo. Tudi inozemski umetniki imajo v Rusiji iste šanse. O Bernardu Shawu pripovedujejo, da si je baje nabral kup denarja s tancimi na svoj račun, smola je le ta, da bi ga moral zapraviti v Rusiji sami.

PROBLEMI PRISELJENCA

Pasport za naturalizirane državljane.

Vprašanje: Koliko mora naturalizirani državljani plačati za ameriški pasport in vrniti potovanja v inozemstvo? Kje se more v malem kraju dobiti informacije in potrebne tiskovine za ameriški potni list?

Odgovor: Vsak ameriški državljani mora plačati pristojbino od \$9 za izdajo pasporta in po en dolar za prošnjo, tako da skupni strošek znaša \$10. Potrebne tiskovine se morejo dobiti od klerka federalnega sodišča ali pa, ako se piše na Department of State, Passport Division, Washington, D. C.

Bil je deportiran in zopet pripuščen.

Vprašanje: Neki moj prijatelj je bil leta 1924 deportiran v rojstno domovino radi nezakonitega prihoda. Petnajst mesecev kasneje je dobil priseljeniško vizo in prišel nazaj kot kvotni priseljenec. Nikoli pa se ni upal zaposliti za prvi državljanski papir, ker mu je nekdo rekel, da je bil zopet pripuščen pomotoma in da je zato v nevarnosti zopetne deportacije.

Odgovor: Od 4. marca 1919 se inozemec, ki je bil deportiran, ne more povrniti v Zdr. države, razen ako dobi posebno dovoljenje za to od Secretary of Labor. Vaš prijatelj pa se je povrnil, predno je ta zakon prišel v veljavo, in se zato ta določba njega ne tiče. Poprej se je mogel deportiranec zakonito povrniti leto kasneje po deportaciji. Vaš prijatelj naj se nikar ne boji zaposliti za prvi državljanski papir.

Registracija "nezakonitih inozemcev".

Vprašanje: Ali je res, da je kongres sprejel zakon, ki dovoljuje inozemcem, ki so nezakonito prišli pred dnem 1. julija 1924, da se registrirajo, tako da morejo postati ameriški državljani?

Odgovor: Ni res. Po sedaj veljavnem zakonu le oni, ki so prišli nezakonito pred dnem 3. junija 1921, morejo legalizirati svoje bivanje potom registracije. Le glede političnih in verskih beguncev, ki niso mogli biti deportirani pred 1. julijem 1933, so bile uvedene časovne neke izjeme. Res pa je, da je že mnogo let pred kongresom nekoliko predlogov, da bi se pravica do registracije razširila na vse one, ki so prišli nezakonito do 1. julija 1924. Pred kratkim je tudi bil predložen zakonski načrt, ki ga Department of Labor odobruje in ki bi dovolil vsem inozemcem, ki so v Združenih državah deset let, da smejo urediti svoje stanje potom registracije. Dosedaj pa ni kongres ničesar sklenil v tem pogledu.

Federalni work-relief.

Vprašanje: Sem nezaposlen že dve leti, ali nisem nikdar zabil za javno podporo. Rad bi pa dobil delo pri eni izmed javnih gradenj, ki jih federalna vlada oddaja. Kako naj zaprosim za tako delo?

Odgovor: Potrebni nezapo-

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Dobro zarmenena govedina
in dobra bogata polivka ... in

RUPPERT'S BEER

"MELLOW WITH AGE"

Vaša sosodnja trgovina ima Ruppertovo — prijetno naravnost iz naše pivovarne. Če je brez njega, telefonirajte nam

JACOB RUPPERT BREWERY
ATwater 9-1000, ali če prikladneje
New Rochelle 573-574
Za Long Island: Fieldstone 3-6736

DON'T SAY BEER — SAY RUPPERT'S

slenci bodo dobivali delo le potom lokalnih reliefnih uradov. Prednost se bo dajala onim, ki že dobivajo relief v gotovini. Oni se odstranijo z liste podpiranih in se jim da delo za ne več kot \$50 na mesec. Ako ste v veliki potrebi, nikar ne zamudite registrirati se pri svoji "relief agency".

Kanadske odredbe za turiste.

Vprašanje: Ali treba položiti jamščino (bond), ko se vstopi v Kanado z avtomobilom?

Odgovor: Nedavne odredbe odpravljajo potrebo bonda kot jamščino za one, ki gredo v Kanado po avtomobilu, ako nočejo tam ostati več kot šest mesecev. Morajo pa dobiti permit za 60 ali 90 dni, ki se more kasneje podaljšati. FLIS.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

— Dvajset čistilnih delavk, ki so bile 10. aprila v Clevelandu aretirane, ko so piketirale pred poslopjem Union Terminala, kejr je že od decembra v teku stavka, je bilo v ponedeljek na mestni sodniški prosiščeni. Edina obtožba proti delavkam od strani policije je bila, da so na stavkolomke kričale, da "skebajo".

Zato jih je policija aretirala, češ, da "kalijo javni mir". — Mestni sodnik Frank J. Lausche, pred katerim se je zaslišanje vršilo, je podal oprostilno sodbo ter izjavil: "Ako bi se kaznovali osebe za tako akcijo v takšni situaciji kot je ta, potem bi se s tem uničilo vse pravice svobodnega govora in pravico protekcije svojih interesov. Po mojem prepričanju je namen tega zakona, da se prepove osebam v velikem številu vzemirjati navadne povprečne posameznike. Jaz ne mislim, da so te ženske "kalile mir in pokoj prebivalcev tega mesta". To ni situacija take vrste kot je bila predvidovana pri sprejemu ordinan- ce proti kalitvi javnega mira". Ženske so oprostilni pravorek z veseljem vzele na znanje.

V nedeljo, dne 5. maja, pa klub štev. 4 La Salle in štev. 3 Oglesby, priredita prvomajniško proslavo. Na to proslavo pride iz Chicago dramski odsek kluba štev. 1, JSZ, kateri vprizori velepomembno igro za delavski razred, socialno dramo "Rdeče rože". Poleg tega pa tudi nastopi pevski zbor "Sava" z lepimi slovenskimi pesmimi.

Ljudje mnogo govore o tej proslavi, zato se pričakuje velikanske udeležbe. Kakor se sliši, pridejo na to proslavo tudi iz večjih okolišnih naselbin. Apelira se na rojake, da se udeležijo te velepomembne prireditve, ker bodo imeli mnogo lepoga duševnega razvedrila. Poleg tega pa je tudi dosti poučnega v tej drami. Začetek ob 2. uri popoldne.

Anton Remenih.

DRAVA POGOLTNI-LA SPLAV IN SPLAVARJA

Na Dravi se je začela s spomladjo živahna splavarska delavnost, ki je prinesla s seboj tudi neizogibne nesreče. Katastrofa, kakor se je zgodila na Dravi pri Janževem vrhu, pa se dogodi le redkokdaj. Vrtinec je namreč požrl cel splav ter pogoltnil zdraven splavarja Franca Šarmana iz Brezna. Šarman se je podal na splavu iz Brezna k svojemu bratu lesnemu trgovcu Šarmanu Petru v Vurmatu pri Selnici ob Dravi. Prevzel je splav v Janževem vrhu ter ga vodi po reki navzdol. Kake pol ure nižje Janževnega vrha je začel s splavom v skrit vrtinec, za katerega splavarji dosedaj niso vedeli, ker se je napravil najbrž šele v zadnjem času. Vrtinec je silovit ter je požrl cel splav s plavarji vred. Žunko Pavel, Ketič Ivan, Šarman Konrad in Čepec Feliks so se s plavanjem po obupnem naporu rešili, Šarmana Franca pa je zadržal vrtinec v smrtnem objemu. Kljub vsemu iskanju utopljenca dolgo niso mogli najti. Šele sedaj ga je voda napolnila pri Sv. Ožboltu, kjer so ga opazili splavarji ter ga spravili na suho. Pokojnik je bil star 65 let ter znan splavar po vsej Dravski dolini.

NAPRODAJ FARMA.

Radi boleznih prodam v Beamsville, Ont., Canada, 53 akrov zemlje poleg jezera; zasajeno z drevmi, nekaj pa zoranega. Lepo poslopje in več Slovencev naokrog. — Pišite lastniku: Louis Staresinich, 126 Seaton St., Toronto, Ont., Canada.

Advertise in
"Glas Naroda"

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.30	Din. 300	\$ 24.40	Lir 300
\$ 11.75	Din. 500	\$ 38.20	Lir 500
\$ 23.50	Din. 1000	\$ 76.40	Lir 1000
\$ 47.00	Din. 2000	\$ 152.80	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljtemo se bolje pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5. — morate poslati	\$ 5.75
\$ 10. —	\$ 10.95
\$ 15. —	\$ 16.40
\$ 20. —	\$ 21.80
\$ 25. —	\$ 27.25
\$ 30. —	\$ 32.70
\$ 35. —	\$ 38.15
\$ 40. —	\$ 43.60
\$ 45. —	\$ 49.05

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

NEKOLIKO ZGODOVINE IN STATISTIKE.

Izza dne, ko se je vršila pri Du Sac v Wisconsinu bitka med belokožci in Indijanci, je minilo sto let. Sto let je pa dolga doba v kratki zgodovini Amerike.

Pred sto leti je bil New York razmeroma majhno mesto. — Washington je bil še manjši, kjer je sedaj Chicago, je bil takrat Fort Dearborn.

Tako imenovana civilizacija je prodirala proti Zapadu in osvajala ozemlje od edino pristnih Amerikancev — Indijancev. Osvajala ga je na dva načina, z žganjem in ognjem.

Indijanskemu glavarju Črnemu Jastrebu se je vse to zamalo zdela. Sklenil je ustaviti pohod civilizacije. Vnel se je boj, v katerem je bil Črni Jastreb poražen.

Ta pristni ameriški patriot bi bil že zdel najpazljiv, če bi ne bilo čudnega naključja. V vrstah, ki so se borile proti njemu, so bili štirje možje, ki so pozneje zavzeli v ameriški zgodovini visoka mesta: Caharija Taylor, Benjamin Franklin, Abraham Lincoln in Jefferson Davis.

Prvi trije so postali predsedniki Združenih držav, dočim je bil Jefferson Davis predsednik konfederacije. Črni Jastreb je padel, braneč svojo domovino, ki se je pa izza onega dne čudovito razvila.

Združene države merijo danes skoro dva tisoč milijonov akrov in imajo nad stodvajset milijonov prebivalcev.

V Ameriki pridelajo vsako leto osemsto milijonov bušljcev žita in sedemstaj milijonov bal bombaža. Gozdov je v Združenih državah skoraj petsto milijonov akrov. Vsako leto nakopljejo šestdeset milijonov ton trdega in štiristo milijonov ton mehkega premoga. Skladi železne rude so preračunani na šeststisoč milijonov ton, surovega olja se pa vsako leto nateče nad tisoč milijonov sodov.

Železniške proge so dolge skoro tristo tisoč milj, po železniških tirih pa drdva dva milijona petsto tisoč tovornih in šestdeset tisoč osebnih vagonov.

Dolžina betoniranih cest znaša sedemsto tisoč milj, tovornih avtomobilov je v Ameriki nad trinaest, osebnih pa nad dvainvajset milijonov.

Telefonske žice so dolge trinajstdeset milijonov milj, in po njih se vrši vsako leto nad osemstosest tisoč milijonov pogovorov.

V Združenih državah je nad enajst milijonov delavoljnih in delazmožnih ljudi brez dela in zaslužka.

To je strahovita preobilica, toda vlada ne ve, kam bi ž njjo. In če bi danes živeli Taylor, Harrison, Lincoln in Davis, bi ne vedeli, kaj početi.

Ker jim nihče ne more zani- kati bistrovitosti in razsodnosti, bi najbrž rekli indijanskemu poglavarju Črnemu Jastrebu, ako bi še danes živel:

— Črni Jastreb, priznamo, da smo ti delali krivico. Veš kaj, bodi tako dober, pa vzemi deželo nazaj.

Črni Jastreb bi stopil na najvišjo goro, oči bi zasenčil ter pogledal na vse štiri plati.

Dolgo bi gledal in vse natančno premoštril

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RUPPERT CROFT-COOK:

LADJA NA OBZORJU

Jean je bil prebrisan in praktičen dečko, ki je znal uganjati vsakojake vragolije. Silva je bila lepa, nekoliko poročna deklica, ki mu je pri tem pomagala.

Ko sta bila še v plenicih, so ju pestunje vozile skupaj v vozičkih. Ko je bilo konec vladne pestunje, je dobil vsake svojo vzgojiteljico, sta hodila skupaj. Ni bilo torej čuda, da sta doraščala kot brat in sestra.

Bilo jima je deset ali enajst let, ko sta prvič pomislila na ladjo. — Jean je imel majhno jedrnico, igračko, ki sta jo spuščala po potoku, tekočini za hišo.

— Rad bi imel pravo ladjo, da bi se lahko vozil z njo, — je dejal Jean večkrat.

Silva ni mnogo razmišljala, kako bi se dalo to napraviti.

— Oh, Jean, — je odgovarjal — Morava, morava imeti ladjo!

— Rad bi, da bi bil to parnik, — je pripomnil Jean.

Ko se je Jean vpisal na univerzo, je odpotovala Silva po takratni modi v Pariz, da bi dovršila vzgojo.

Sestala sta se zopet šele po njegovem zadnjem izpitu, ko ga je prišla z očetom in materjo obiskat v Oxford. Silva se je bila vrnila iz Pariza nekam vse drugačna. Ladja ji je bila takrat nekaj več kakor samo ladja, bila ji je simbol vsega, kar jo je vezalo na Jeana.

Ni pričakovala od njega, da bo o tem govoril ali mislil na to. Poznala ga je predobro, da bi se zanašala na njegovo sentimentalnost ali pa morda celo na njegov izredno dober spomin za take reči. Toda to, kar se je zgodilo, je prekosilo vsako razočaranje.

Jean je bil tisti, ki je prvi napeljal pogovor na to. — Zdi se mi, da je minilo že več let, ko sva kot otroka govorila o ladjah. In zdaj — prihodnji mesec nastopim službo pri Kruppu, da pridem v prakso.

In to je bilo vse. Da, izpite je napravil z odliko in ko je govoril o bodočnosti, mu je verjela. Toda to ceremonijelno obvestilo jo je zelo bolelo.

Jean je stal v Kruppinovih tvornicah dve leti. Potem je dobil dobro službo pri neki londonski tvrdki in zopet je hodil na oddih v rojstno vasi. Če je pa upal, da se bo njegovo prijateljstvo do Silve, kar samo po sebi obnovilo, se je pošteno zmotil. Silva se mu je zdela zdaj mnogo mirnejša in dostojnejša. Bila je tudi lepša. Seveda sta se sestajala

— Moje zadnje kupčije, — je dejal Jean nekega dne, — so mi vrgle toliko, da sem rešen vseh skrbi zastran eksistence. Ne mislim se še umakniti v pokoj, toda zdi se mi, da bi si končno lahko privoščila malo zabave.

— Seveda, toda pozabiti ne smeš, da imava sina, — je odgovarjala Silva, — Morda prihodnje leto.

A prihodnje leto je izbruhnila vojna. Jean je moral na vojno, kajti njegovo podjetje mu nikakor ni moglo pomagati. Silva je sovražila vojno. Ko pa je bila končana in se je Jean srečno vrnil, ni bilo nobenih cvir več, da bi se njuni ideali ne mogli uresničiti.

In vendar nikoli ni bila izpolnjena njuna vroča želja. Sinček je bil star že devet let

in lahko sta ga puščala pod nadzorstvom same vzgojiteljice, Jean ni imela nobene odgovornosti. Vendar sta se pa neprestano izogibala edine besedice, ki je tako živo tičala v njunih mislih, dokler je nista slednjič opustila.

Na to se je spomnil šele čez dvanajst let njun sin, ko je napravil na univerzi prvi izpit.

— To se zdi malo smešno, — je dejal svojim tovarišem, — kakšni sanjači so včasih naši roditelji. Ko sta bila moj oče in mati še otroka, sta sklenila, da bosta imela nekega dne ladjo in da kreneta z njo na širo morje. Moj stari je vedno dosegel, kar je hotel — znal je zaslužiti denar.

— Ali je mnogo zaslužil? — je vprašal nekdo.

— Seveda, delal je trideset let in zaslužil je mnogo denarja.

— In kakšno jahto ima zdaj?

— V tem baš tiči vsa ironija, da nima nobene.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

— Kaj poveš? Kakšen zmisel pa ima gnati se vse življenje za nekakšnim idealom in odpovedati se mu, ko smo že na cilju?

— Ah, ne vem, toda razumeti morate, da je v tem nekaj velikega, če ima človek pred seboj večno neizpolnjeni ideal življenja.

B. K. Wheeler

senator iz Montane, je predložil senatu zakonski osnutek za podpravljenje vseh ameriških železnic. Wheeler je mnenja, da bodo železniške družbe propadle, ako vlada ne prevzame njihove lastnine.

talom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

Tudi s sten prepada smo izsekali nekaj kosov in smo imeli nekaj položaj. Tako smo se v notranjosti žrela zamudili skoraj 5 ur. Pot je kar curjela iz naših teles. Končno smo osem mogli. Od vročine nam je postalo slabo. Le s težavo smo se oblekli. Sedaj nas je čakalo najtežje: kako se bomo vrnili iz peklenškega žrela. Kmalu zabrnal motor in k sreči se nam je silno težavni vzlet posrečil. V strmih in ozkih vijugah se je letalo počasi dvigalo iz ognjenega žrela, katerega doslej še ni prestopil noben živ človek.

Toda komaj smo bili izven žrela, nas je nekaj strašno presunilo. Razlika v toploti med žrelom in pa vrhom gore je znašala okrog 100 stopinj. Ko bi se k sreči iz previdnosti ne bili oblekli v tako obleko, katere se da z elektriko ogrevati, bi bili gotovo zmrznili. Zgoraj smo namreč zašli v silovit snežni metej. Mraz je bil tako hud, da je vse okrog nas v hipu zamrznilo. — Res je, brez nevarnosti se ne da nič raziskati. Drznost je bila velika, a se je splašala.

Vedeti hočete, katerega pot mojih raziskovanj je bila najbolj nevarna? Najbolj nevarno je bilo, ko sem se nekoč z letalom spustil v žrelo žarečega ognjenika in tankaj pristal. Storiš sem to v zavesti, da se podajam v smrtno nevarnost. Ognjenik se imenuje Aniakšak. Na njegovem dnu je jezero raztopljenega in žarečega bakra. V daljših razdobjih ognjenik bruhal iz sebe tekoče ognjene stebre. Ponoči je to čaroben pogled. Da bi preiskal notranjost tega ognjenika, se mi je zdelo zelo važno. Zato sem nekega dne sklenil, da poletim v ta pekel v družbi svojih obel spremljevalcev, ki sem oba poprej zavaroval za življenje. Sami nismo verjeli, da se nam bo polet posrečil in smo tako rekoč že prostovoljno sklenili račune svojega življenja. Da človek služi znanosti, rad postavi življenje na kocko.

Torej smo večkrat plavali nad vulkanom sem in tja ter se potem silno previdno v vedno ožjih vijugah spuščali v notranjost njegovega žrela. S seboj smo imeli baklje iz magneteze, s katerimi smo razsvetljevali okolico. Že kmalu smo zagledali pod seboj vrelo jezero. K sreči pa smo na eni strani obrežja zagledali široko skalno polico, na katero smo se slekli, ker je bila vročina prehluda. Nato smo si najprvo ogledali skalno polico ter se nato po lestvi iz vrvi spustili do jezera ter smo tam v prinesene posode zajeli tekoči baker.

JERUZALEM NIMA VODE

Jeruzalemu že od nekdaj primanjkuje vode. Lani pa je palestinska vlada naznanila prebivalstvu, da bo to vprašanje kmalu ugodno rešeno in da bo skoro vode dovolj. Saj je bil že tudi skrajni čas, ker je po vojski prebivalstvo silno narastlo, vsled česar je v vsa-

koletni hudi suši nesreča bila še večja.

Vlada se je odločila, da bo napeljala vodo 60 kilometrov daleč. V ta namen je treba skopati velik kanal. To bi bilo veliko podjetje, katerega so se hoteli lotiti prihodnje jesen.

Naenkrat pa je ljudi razburila vest, da iz vsega tega zopet ne bo nič. Izkazalo se je, namreč, da so vsi računi in na-

črti bili napačni ter da nameravani kanal nikakor ne bi začel za veliko jeruzalemsko mesto ter da bi bilo treba graditi še en vzporedni kanal, da bi bilo dovolj vode. S tem pa so vsi računi postavljeni na glavo. Novi vzporedni kanal bi namreč veljal še posebej 100 tisoč funtov šterlingov. Zaradi tega se bodo dela občutno zakasnila in Jeruzalem bo še naprej trpel žejo.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

IGRE

ANTIGONE, Sofoklej, 60 strani

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

87

Ko pride do koč, vrže, da ni skoro premaknil roke, kamenček v okno. Iz koč zasliši tih krik. Hajmo nasloni palice na steno in se skloni, kot bi moral zavzeti jermen na svojem čevlju.

— Gitli! — zakliče tiho.
— Hajmo! — se oglasi iz sobe tresoč glas in takoj nato se prikaže pri mreži okna bel obraz.
— Tako, sedaj pa more zaradi mene gledati, kolikor hoče! — Hajmo naglo skoči na okno. To je bil seveda težaven poljub, kajti luknje v mreži so bile majhne, železne palice debele — toda paljub vendar-le.
— Samo ne obupaj, Gitli! Samo držati se moraš!
— Kot veja na drevesu.
Njune ustnice se zopet najdejo.
— Z Bogom, srček!
— Tisočkrat z Bogom, moj dragi, moj ljubi fant!

Hajmo prime palice in odide; srce mu poka v bolečini in veselju.

Za odprtim oknom gosposke koč stojita proš in Desertus.

— Mudi se, Dietwald, mudi se! — pravi gospod Henrik smeje.

— To vidim, gospod! Ako nočem nesreče svojega otroka, moram naglo ganiti roke v njegovo srečo.

Hajmo je že odšel v mrak. To jutro je obhodil svoj revir tako naglo, kot še nikdar poprej. Ko je prišlo solnce čez hribe, je bil že zopet na poti proti domu. Od križvega vrha vidi obe koč; bili sta zaprti. Pazno gleda čez doline, katere je prezevala pot. Blizu gozda vidi iti oba gospoda z Gitli čez planino; v gozdu izginejo in se zopet prikažejo na pašniku. Iz planšarske koč jim prihitijo nasproti neko dekle. To je morala biti Cene. Nekaj časa vsi štirje stojijo. Nato gredo proti koč in navzlic veliki daljavi misli Hajmo, da vidi, kot da oba gospoda podpirata Gitli.

— Ljubi Bog, — zastoka, — saj ji menda ni prišlo slabo! Čez skale in grmovje drvi v dolino.

Ko čez pol ure dospe brez sape do pašnika, mu med vratmi stopi nasproti tuja oseba z objokanimi očmi.

Hajmo jo radovedno pogleda.

— Ali so gospodje zopet odšli?

— Že davno!

— Kje pa je planšarica?

— Jaz sem. Ali res ne veš, kaj se je zgodilo? — In joka je mu pripoveduje.

Hajmo prebledi in sede na klop.

— Včeraj opoldne so našli revo. In Jurija ni od nikoder. Že od jutra ga iščejo.

— Iščejo? — jeclja Hajmo. — Kje?

— Pri gorskem potoku, tam doli!

Hajmo se prekriza, izmoli očenaš in steče, da se pridruži ljudem, ki so iskali Jurija.

29.

Prišla je jesen. Z bukev pada velo listje in v hladnih nočeh so se že pričeli oglašati jeleni.

Zopet se zbudi jutro nad jezerom. Siva, težka megla leži nad vodo in se lovi okoli cekvice sv. Jerneja. Komaj dvajset korakov je bilo mogoče videti. Vrata v cerkvico so odprta in v medli svetlobi ozke ladje stoji pater Evzebius pri oltarju. Na stopnicah kleči Wolfrat. Ko vstane, se z levico prekriza; desnica, okoli katere je bil ovit rokav kot okoli palice, je visela v usnjati zanjki.

Molče stopijo iz cerkve ter gredo proti bregu.

— Pogled, Wolfrat, ladja že čaka, — pravi pater Evzebius in položi roko na Wolfratovo ramo. — Sedaj pa glej, da srečno prideš domov. In bodi pameten ter ne napravi nobene neumnosti več.

Wolfrat zmaje z glavo in prime patrovo roko. Oči se mu posolze.

— Hvala vam za vse, tisočkrat hvala! — Tago govori in pri tem stiska patru roko, kot bi bila oreh, ki ga hoče steti.

— Nehaj vendar, — stoka Evzebius ter mu odtegne svojo rdečo roko. — Z eno roko stiska, kot drugi z dvema. Sedaj pa pojdi! Ali mogoče pet mesecev nisi imel dovolj? Pojdi, Wolfrat! Ko zapade sneg, bom tudi jaz prišel in tedaj bom pogledal, kako ti gre doma.

Evzebius ga pri tem potisne v čoln, v katerem že sedi hlapec pri veslu.

Wolfrat ne more govoriti; samo kima in maha z roko. Čoln se zamaje in Wolfrat pade na sedež. Že po nekaj zamahih z veslom izgine čoln v megli. Wolfrat stmi v sive pajčolane, ki ga obdajajo, njega in njegovo usodo, kateri se pe-lje nasproti. Njegovo srce je hrepenelo po ženi in otroku. Toka kako se more veseliti, ko ga še najtežje čaka. Z ljubim Bogom se je mogoče pobotal; toda oskrbnik je še tudi imel besedo. In ko bo kaznen prestana, kako naj dela za ženo in otroka s svojo ohromelo roko? V solarni zanj ni bilo dela; tam so rabili ljudi, ki so imele cele in zdrave ude? Z kmetskimi delom tudi ni bilo nič. Še manj z drvarjenjem in splavanjem. Mogoče pa bo kaj našel v rudniku? Na delo v rudniku pač ni mogel misliti, toda za voznika rude bi še bil. Nikdo ne bi mogel voza tako težko naložiti, da ga ne bi mogel premakniti. Voznik torej!

Globoko vzdihne ter z levico potegne po hromi roki. Tedaj mu sveža sapa zapihva v tilnik; jezero prične valovati in megla premikati Kot v prepiru in boju se vrte sive megle vse navzkriž, se drve čez gladino, se trgajo in se prikazu-jejo modri kosi neba in sinji vrhovi gora. Vedno tanjši so tem-ni pajčolani. Kmalu jih je bilo videti kot modrikast zrak, sko-zi katerega je že prodiral sij solca na vodo. Slednjič se za-grinjalo razpara na dvoje, megle se razvlečejo čez strne goz-dove in brez sledu izginejo v svetli zrak.

(Dalje prihodnjič.)

Stara domovina kliče!

Obiščite deželo svojega rojstva!

Najhitrejša Pot
v Jugoslavijo

Bremen - Europa

Ekspresni vlak ob parniku v
Bremerhaven z jamci pripravno
potovanje do Ljubljane

Ali potujete z znanimi
ekspresnimi parniki:
**DEUTSCHLAND
HAMBURG
NEW YORK**
ALBERT BALLIN
Izborne železniške zvezde od Cher-
bourg ali Hamburga

Za pojasnila vprašajte lokalnega
agenta ali
**HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD**
57 BROADWAY NEW YORK

Razne vesti.

"V INDIJI SMO LOVILI SLONE"

Sloveči cirkus Hagenbeck je prepotoval vso Japonsko in Kitajsko ter gostoval tudi v Indiji. V Kalkuti je cirkus doživel silen potres, ki pa cirkusu ni škodoval, kakor mu ni škodoval tajfun na Japonskem. Med indijskimi obiskovalci je bilo tudi več domačih knezov. Eden izmed teh maharadž je ravnatelja cirkusa povabil na lov na slone. Hagenbeck ta lov takole opisuje:

"Za Evropejca je tak lov nekaj redkega in romantičnega. Slone so tokrat lovili gonjači, ki so se postavili v krogu okrog bivališč, kjer so bili skriti sloni. Na vsakih 10-15 m so sedeli dva do trije gonjači ob svojem ognju, katerega so na vso moč kurili. Ves ta orjaški krog je imel kaka dva kilometra v premeru. Sredi tega kroga so bili skriti sloni.

Ponoči so se sloni približali krogu in hoteli iti. Toda gonjači so začeli metati proti njim goreče baklje in bobni so divje zabobneli, tako da se je žival preplašila in zbežala nazaj v sredo kroga. Počasi se je ta ognjeni obroč zoževal. To je trajalo več dni. Zato je bilo treba slone tudi krmiti. Gonjači so imeli s seboj cele skladovnice sladkornega trsa in ga metali slonom, da niso bili lačni. Medtem se je krog gonjačev vedno bolj ozil. Na bližnjih gričih pa so stale trume domačinov in gledale gonjo.

Že iz daljave se je slišalo močno trobentanje slonov in resumljivo kričanje gonjačev. Ko so se ljudje živalim že močno približali, smo videli, kako so gonjači z gorečimi bakljami planili proti čredi slonov in jo pognali proti vходу zaprtega prostora. Žival se ni imela ni-

kamor več umakniti, le vrata v "kral" (z močnim kolovojem ograjen prostor) so bila odprta. Skozi ta vrata so sloni pobegnili. Pa niso pobegnili, ker v tem hipu so se za njimi zaprla močna vrata in sloni so bili ujeti. Ujetih je bilo 12 slonov. Ko je samec zapazil, da so ujeti je tako zbesnel, da je samice s svojimi orjaškimi zobmi metal v järke. Živali so potem le s težavo splezale zopet nazaj. Končno pa se je samec le pomiril. Toda ponoči je s svojimi zobmi dvignil iz tečaja več kot 2000 kg težka vrata in pobegnil. Toda njegova sreča je bila le kratka, ker so ga drugi dan zopet ujeli."

ZGODBA VELIKEGA DEMANTA

Iz Amsterdama poročajo, da je bil pretekli mesec tam za 150,000 funtov sterlingov prodan 726 karatov težki demant, katerega je lansko leto zamorski delavec našel na posestvu svojega holandskega gospodarja Jonkerja v Elandsfonteinu v južni Afriki. Demant je kupil neki Američan. V Amsterdamu bo dragi kamen obrusil ter bo poter, tehtal 400 karatov. Sedaj je demant tako velik kakor kurje jajce. Predgovodina tega demanta pa je tale.

Demant je žudna reč. V Afriki na tisoče ljudi stika za njimi, pa je le redkokdo najde kak dragi kamen. Drugi pa se vse življenje ni brigal za demante, pa ga nekega dne kar na lepem najde. Tako je bilo tudi s tem demantom. V Elandsfonteinu ima veliko kmetijo burški farmer Jakob Jonker, ki pa se ni kdovekaj brigal za svojo kmetijo. Kmetija se je namreč tako slabo splečevala, da je Jakob Jonker že kar obupal.

Nekega dne pa je Jonkerjev zamorski hlapec hodil po polju ob razsušenih brazdah. Naenkrat je med kepami zagledal nekaj svetlega. Stopi bliže in s svojim nožem izkoplje demant, velik kakor kurje jajce, ki je tehtal 726 karatov. Zamorec je svojo najdbo nesel kajpada svojemu gospodarju, ki je bil take najdbe seveda na moč vesel, saj je vedel, da je s tem njegova kmetija rešena.

Trgovina z dragimi kamni je Jonkerju takoj poslala ponudbo, da je pripravljena demant kupiti. Dobri Jonker se je zaradi lepšega praskal za ušesi, kakor bi premišljeval. Končno je bil zadovoljen s 100,000 funti. Trgovska družba, ki je demant kupila, je upala, da bo dobila 100,000 funtov dobička ter da bo demant prodala za 200,000 funtov sterlingov. Toda svetovna gospodarska stiska je tudi cene demantov vrgla nazaj. Na vsem svetu ni bilo bogataša, ki bi bil hotel za en sam kamen dati take denarje.

Potem so gospodarji od trgovske družbe hoteli demant dati na 20 delov razklati, češ, da bo manjše dele lažje prodati. Tega mnenja je bil tudi neki Američan, ki je kamen kupil za 150,000 funtov, hotel ga dati razklati. Med tem pa je že dobil za kamen ponudbe iz Indije in Kitajskega. Sedaj ni več govora, da bi kamen razkrali. Sedaj si Američan le prizadeva, da bi dobil kakega bogatega Američana, da bi kamen ostal v Ameriki. Naj že bo tako ali drugače, Jakob Jonker pa je zadovoljen.

ČE IMA ŽENA LEPE LASE

V Harbinu v Mandžuriji so še vedno v časteh dolgi ženski lasje, kakor so jih nosile naše žene in dekleta pred 30 leti. O tem se je pričel ljubosumni mož Grizunov, ki je bil vzel za ženo dražestno Natašo. Lepa žena mu sicer ni dala nobenega povoda za ljubosumnost, saj se ni ozirala po drugih, pač so se pa moški radi ozirali za njo, kajti njene krasne oči in bujni lasje so marsikomu zmešali glavo. Vsi so bili navdušeni za njene lase in eden je celo zložil na nje pesem. Možu pa seveda ni bilo prav, da se moški tako navdušujejo za čare njegove žene. Okrog lepe Nataše se je sukalo vedno več čestilcev, mož je bil pa vedno bolj ljubosumen.

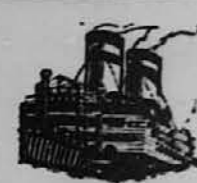
Nekega dne je pa sklenil storiti temu konec. Saj ti vražji lasje morajo izginiti, je dejal, in se lotil posla kar sam. Najprej je uspaval ženo s kloroformom, kakor da jo hoče operirati, potem je pa vzel britev in ji obril obrvi, češ, zlaž bo pa konec lepih, toliko opevanih oči. Potem jo je še glad-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

210 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

ko ostrigel in ji celo obril glavo, da bi ne bilo o bujnih kodrih duha ne sluha več. Žena je bila kakor plešasta. Seveda je začela besneti, ko se je zdrnila iz narkoze. Takoj je vložila tožbo in Grizunov je bil obsojen na visoko denarno globo. Plačal je pa rad, ker bo imel vsaj veliko časa mir, dokler ne zra- stejo ženi novi lasje. Nemara bo pa imel mir tudi pozneje, kajti vse kaže, da se bosta ločila. Pri drugi ženi bo pa že pazil, da ne bo imela preplehli las.

Z LETALOM NAD ORLE

Francoz Andre Pasquille je navdušen letalec in lovec. Dal si je zgraditi majhno letalo, s katerim namerava v Pireneje na lov na orle, vsaj v ozemljih, kjer kraljevski ptica ni pod zaščito.

Orel leti z brzino 120 km. Pasquillovo letalo z brzino 200 km, zasledovana ptica bi mu tedaj ne ušla zlahka. Težje je vprašanje, kako ustreljenega orla dobiti, kajti letalo ne more pristati povsod tam, kamor bi lahko orel padel.

VAZNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:

San Francisco, Jacob Lausht

COLORADO:

Pueblo, Peter Collig, A. Saffig

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA:

Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:

Chicago, J. Bevil, J. Lukanich

Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bamblich, Joseph Hre

La Salle, J. Spellig

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Joze Zelene

KANSAS:

Girard, Agnes Močnik

Kansas City, Frank Žagar

VELIKE POPLAVE V CALIFORNIJI

Vsled hudih nalivov so reke v mnogih delih države Californije narasle. Slika nam kaže pogled na mesto Merce, ki se je izpremenilo v pravcato jezero. Reka San Joahim je prestopila bregove in povzročila ogromno škodo. Povodenj je zahtevala tudi dosti človeških žrtev.

MAJA:

1. Majestic v Cherbourg
2. Champlain v Havre
3. Washington v Havre
4. Berengaria v Cherbourg
5. Bremen v Bremen
6. Paris v Havre
7. Conte di Savoia v Genova
8. Aquitania v Cherbourg
9. Europa v Bremen
10. Saturnia v Trst
11. Ile de France v Havre
12. Majestic v Cherbourg
13. Manhattan v Havre
14. Champlain v Havre
15. Rex v Genova
16. Bremen v Bremen
17. Berengaria v Cherbourg

JUNJIA:

1. Lafayette v Havre
2. Aquitania v Cherbourg
3. Washington v Havre
4. Normandie v Havre
5. Europa v Bremen
6. Conte di Savoia v Genova
7. Majestic v Cherbourg
8. Bremen v Bremen
9. Champlain v Havre
10. Manhattan v Havre
11. Berengaria v Cherbourg
12. Normandie v Havre
13. Aquitania v Cherbourg
14. Ile de France v Havre
15. Majestic v Cherbourg
16. Europa v Bremen
17. Conte di Savoia v Genova

JULIJIA:

1. Berengaria v Cherbourg
2. Washington v Havre
3. Saturnia v Trst
4. Bremen v Bremen
5. Champlain v Havre
6. Rex v Genova
7. Normandie v Havre
8. Aquitania v Cherbourg
9. Europa v Bremen
10. Conte Grande v Genova
11. Majestic v Cherbourg
12. Manhattan v Havre
13. Ile de France v Havre
14. Conte di Savoia v Genova
15. Berengaria v Cherbourg
16. Bremen v Bremen
17. Champlain v Havre
18. Washington v Havre
19. Aquitania v Cherbourg
20. Normandie v Havre

MARYLAND:

Kittmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna.
W. Va. in Md.)

MICHIGAN:

Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:

Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Penhel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatich

MONTANA:

Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:

Omaha, P. Broderick

NEW YORK:

Gowanda, Karl Struhsa
Little Falls, Frank Masle

OHIO:

Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Kar-
linger, Jacob Resnik, John Slepuk
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Sum-
se
Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:

Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:

Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Tausel
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:

Milwaukee, West Alila, Frank Skok
Sheboygan, Joseph Kakeč

WYOMING:

Rock Springs, Louis Tausch
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik traja potrdilo za svo-
to, katere je prejel. Zastopnik reja
kajne napreduje.

UPRAVA "GLAS NARODA"